

Võimed ja teenimine

Kristlik elu tähendab palju enam kui paljud seda arvavad. Ei jattu üksi sõbralikkusest, labkusest, alandusest ja kannatlikkusest. Need omadused on küll vajalikud, aga niisama tarvilikud on julgus, energia ja vastupidamus. Kristusest näidatud tee on kitsas ja seal käimine nõuab enese ärasalgamist. Sellel teel käimine ja läbi takistuste ja raskuste edasi tungimine nõuab mehi, kes ei ole arad ega saamatud.

Wajatakse mehi, kellel on tugevad närvid, mehi, kes ei oota, et neile tajandatakse tee ette ja kõrvaldatakse kõik raskused. On vaja mehi, kes on võimelised arats saanud faastööliisi uue jõuga elustama. Wajatakse mehi, kellele jüda on jõe kristlikust armastusest ja kellel on ojavad käed tegema oma Meistri tööd. Mõned, kes misjonitööle asuvad, on nõrgad, ebavõimelised, jõuetud ja kaotavad kergesti julguse. Neil puudub teguvõim. Neil ei ole neid iseloomujooni, mis jõudu annavad midagi forda saata — waimu ja energiat, mis waimustab. Kes tahab saawutada edu, peab olema julge ja kindel oma ettevõttes. Tema peab omama nii passiivseid kui aktiivseid woorusi. Andes tasaseid wastuseid, mis wiha waigistab, nad peawad omama hiiglaste julguse, kirjale vastu panna. Kristliku armastuse kõrwal, mis on kõiges kannatlik, nad peawad omama iseloomukindluse, mis annab nende mõjule teatud wäe. Baljudel ei ole iseloomukindlust. Nende plaanidel ei ole mingit kindlat wormi ega kuuju. Nad töötawad wäheste praktilise kasuga. Aga see nõrkus ja otjustamatus tuleb ära wõita. Tõeline kristlik iseloom sisaldab passiivuse, mida ei juuda maha rõhuda ükski oluford ega takistus. Meie peame omama moraalse selgroo, mis ei paendu ei meelituse, altkäemakku ega hirmutamise mõjul.

Jumal tahab, et meie kasutaksime iga wõimalust, et saada ette valmistatud tema töö jaoks. Tema ootab, et meie annaksime tema teenistusse kõik oma jõu, et toetada tema tööd, hoides oma südames elawana selle töö pühaduse ja meie was-

tutuse jelle eest. Baljud, kes on wõimelised suurt forda saama, teostawad ainult wähe, sest et nad wähe ette wõtawad. Baljud lähewad elust läbi nagu ei olets neil mingit suurt eesmärki milleks elada, ühtki kõrget seisukohata, mida nad peaksid saawutama. Üks selle põhjusi on enda alahindamine. Kristus maksis meie eest wõrratu hinna ja tema tahab, et meie end selle hinna kohaselt hindaksime.

Urge rahulduge madala seisukohaga. Meie ei ole veel mitte niisugused, mis me wõiksime olla, wõi mis meie Jumala tahtmise järele peaksime olema. Jumal on meile mõistusewõimeid annud, mis ei pea jääma tegevusetu, ega mida ei pea kasutatama alamate maailmalikkude püüete jaoks, waid mis tuleb suurimal määral arendada, peenendada ja pühitseda lasta, tarwita-des neid tema riigi edendamise huwides.

Urgem mõelgem iialgi, et te olete juba küllalt õppinud ja et nüüd wõite oma püüetes järele jätta. Iga inimese üle otjustatakse temast arendatud mõistuse järele. Teie endaharimine peab kestma kogu teie eluaja; teie peate õppima iga päew ja seda praktiliselt kasutama...

Baljud muutuwad jõnetuiks põigeldes kõrwale wastutuse kandmisest. Selle tagajärjel nad jääwad ilma haridusest, mis põhjeneb läbielul, mida ei saa õppida lugemise ja uurimise läbi, ega ühelgi teisel teel. Inimene wõib kujundada olufordi, aga ta ei pea iialgi lubama, et olufordad teda muudaksid. Meil tuleb olufordi wõtta abinõudena, mille läbi me wõime tegutseda. Meie peame nende üle walitsema, ja mitte lastama neil meie üle walitseda.

Tugewad mehed on need, kellele on vastu räägitud, keda on pilgatud ja kellele on vastu seistud. Takistused, mis neile ette tulid, said neile õnnistuseks, sest et see nende energia tegevusse pani. Nad õppisid end usaldama. Wõitlus ja raskused saadawad meid Jumalat usaldama, andes inimesele kindluse, mis arendab wäge.

Tule ja jää . . .

„Ja Jehoowa ütles Moosese vastu: Tule üles minu juure mäele ja jää siia.“

2. Moos. 24, 17.

Usklik armastab Jumala sõna ja ta loeb seda jägedasti. Kriti armjad ja tähtsad on selle julgustavad ja trööstivad sõnad. Kes küll ei hindaks Kristuse kutset: „Tulge minu juure kõik, kes teie waevatud ja koormatud olete, ja mina tahan teile hingamise saata.“ Matt. 11, 28. Ehk jälle: „Seitse kõik mured tema peale, sest ta muretseb teie eest.“ 1. Peetr. 5, 7.

Kuid Jumal esitab uskliketele ka ülesandeid, mis neil omalt poolt tuleb täita, kui nad tahavad Jumalalt abi saada. Minult neile võib Jumal jõudu ja väge anda, kes tema sõna järele teevad. „Tule üles minu juure ja jää siia,“ kõlas Jumala kutse ufumeestele minewikus. Abraham pidi minema Mooria mäele, Mooses Siinai mäele, Elias Dorebi mäele ja Kristus Kolgatale. Ja nad kõik läksid sinna järgides Jumala kutsele. Lutmuneme siin nende läbieluga eelnimetatud mägedel ja mõtleme, mis see meile ütlab.

A b r a h a m i l ä b i e l u: Mäele minetu käik sisaldas traagilise teate. Ta peab ohverdama oma ainisa poja, teda ta Jumalalt palve peale saanud. See käik, kuigi see oli temale vähe mõistetav, ei muutnud kõigutada tema usku, vaid ta astub kindlal sammul edasi. Üks sündmus järgneb teisele ja pea tuleb astuda otsustav samm, võtta oma käega oma poja elu. Kuid mingit väljapääsu ei paista. Võime waevalt mõista isa tundeid, kui poeg, nähes altarit walmis saawat, isalt küsib: „Waata, siin on tuli ja puud, aga kus on tall põletamise ohwriks?“ 1. Moos. 22, 7. Isa asetab oma poja altarile, kuid midagi ei juhtu, mis teda käieks peatuda. Waikiv üffildus ümbritseb teda. Ta tunneb end kõigist jah ka Jumalast maha jäetud olevat. Kõik tema lootus näib nurjuwat. Ta lõpuks haarab noa järele, sest oma elu tumedamal tunnil ta tahab ikka olla sõnakuulelik. Ja waata, keset suurimat pettumust, olke tumedamal wõitlustunnil, silmapilgul, mil tugewaim usk ähwardab kahtlema hakata, tema ümbrus muutub walgeks. Jumala ingel astub waele, wabastades poja.

Moosese läbielu: Ta peab minema oma teed üffinda. Ta läheb rõõmsalt, sest Jumal on teda kutsunud. See tee wiib teda Jumala lähedusse, tema ausse, walgujessse! Kuid tõelikult ta satub pimedusse. Ta peab minema pimedasse pilwesse. Seal ta palkwetab ühe päewa, faks päewa, kolm päewa, kuus päewa. Kuid kuu ta peab selles pimeduses põlwedel wiibima? Pettumus

kipub maad wõtma, argus ja meeleheide ähwardavad. Kas Jumal on tema unustanud? Ei! Keset pimedat pilwe kõlab seitsmendal päewal Jehoowa hääl. Keset pimedust ilmus walgus!

Celia läbielu: Ta lahkus Jumala käsu peale koopast, et astuda mäele Jehoowa ette. Temale öeldi: „Tule wälja ja seisa mäe peal Jehoowa ees!“ 1. Kun. 19, 11. Kuid Jehoowa läheb mööda. Range tuul ümbritseb Celiat. Veel enam: tõuseb maawärisemine, mis kõigutab mägesid, päästes walla tuleleegid. Celia pidi tulema Jehoowa ette ja nüüd ta on seal üffi, maha jäetud, pettunud. Ta võib igal minutil langeda loodusejõudude ohwriks. Kuid äkki jääb kõik waitjeks ja Celia kõrwu kostab üks waitne, tajane hääl. Ja waata, tormituulte ja maawärisemise järele ilmub Jehoowa. Nähtawast kaugelemisest hoolimata oli ta siiski ligi.

Ja lõpuks Kristus: Jumala tahtmine oli, et ta pidi minema Kolgatale, tundes risti. Rõnda ta läheb tahtlikult. Jõudes mäe tipule jõuab ta oma Isa lähedusse. Seal tahab täita oma ülesande. Tal on meeles need, kelledega ta kolm aastat ühes koos kõndis ja jutlustas, rõõmustas ja kannatas. — Jah, aga kuhu on jäänud need, kes wandega töötasid temale järgida? Kus on inglid, kes teda harilikult teenisid? Unustatud ja maha jäetud nii inimeste kui Jumala poolt. Ta lootis Jumala läheduses olla ja waata, päike pimestub, walgud jähwatawad ja müristab. Kristus peaaegu ei juuda kõike mõista; see näib temale wõimatuks. Ja sel tunnil kostawad tema huultelt sõnad: „Minu Jumal, minu Jumal, miks ja mind oled maha jätnud?“ Kuid see raskeim üffilduse tund tema elus on Jumalast. Oo inimene, see oli tund, mis tõi õnnistuse nii sinule kui kogu maailmale.

Jumal on mäele omaste juure alla tulnud. Ta tegi seda tunnil, mil inimjõud ähwardas kofku wariseda, nõrkeda. Selle ilmutuse eeltingimus oli: „... ja jää siia.“ Ja nad jäid seisma mäe peale. Abraham jäi sellest hoolimata mäele, et ta pidi poja elu wõtma. Mooses jäi sinna patjudest pilwedeist hoolimata. Elias jäi seisma hoolimata maawärisemisest, tormist ja tuulest ning Kristus hoolimata sellest, et inimesed ja näilijest ka Jumal olid teda maha jätnud.

Kõigile Jumala lastele on maksivad sõnad: Tulge minu juure kõik, kes teie waevatud ja koormatud olete ja mina tahan teile hingamise saata.“ Kuid kõigile maksawad ka sõnad: „Tule üles minu juure mäe peale ja jää siia.“ Jah, kittas elute wiib ülesmäge. Kes poleks seda tunnud? Sa oled Jumala kutsele järginud, oled üles mäele läi-

nud. Sa lootsid Jumala lähedusesse jõuda, tema rahusse saada, olles ümbritsetud tema au paistusest. Kuidas on sinu tunded? Ets ümbritse mõnigi fõrd usklikke pimedus. Sagevasti on nad maha jätetud wanematest, sugulastest ja sõpradest. Ets tundu siis, et mägi, millele oled asunud Jehoowa ette, kõigub ja wäriseb? Ets lõhke seal mõnigi fõrd kaljud ja löö wälku sinu paremal ja wasemal pool? Kas ei kosta mõnikord ka sinu huultelt sõnad: „Minu Jumal, minu Jumal, milks oled ja mind maha jätnud?“

„Tule üles minu juure mäe peale ja jää jüia!“ Jää ja palweta! Keset tumedamat tundi sinu elus ja kuuled oma Jumala ja Lunastaja hääle, kes wiib sinu elu täiussele. Ka tumedaim elupilt kõrwaldub ja sulle paistab walgus! Maa-

wäring möödub ja sulatustuli kustub. Sa kuuled wäike ning taise hääle. Sinu Jumal läheneb sulle ja aitab kanda sinu risti. Tema tunneb meie wajadusi. Sinu pettumuse ja näiliselt mahajäetuse tunnid on sinu hingeõnnistusele kasuks. Ka Kristus pidi seda kannatama. Temast weldakse: „Ja et ta küll Boeg oli, ometi on tema sest, mis ta on kannatanud, sõnawõtmist õppinud.“ Gebr. 5, 8. „Tule üles minu juure mäe peale ja jää jüia!“ „Kes peab aset olema sinu püha mäe peal?“ küsib Laawet. Paul 15, 1. Kes seisawad fõrd Siioni mäel ehitatud puhtate, walgete riietega? — „Kes ilmalattmata elab, õigust teeb ja tõtt räägib omast südamest, kes keelt ei pekka, oma jeksimehese furja ei tee ega laimamist oma ligimese peale wastu ei wõta.“

Ainetel M. S.

Meie ühendus

General Konwerentzi nõukogu oma fligistungil tegi G. Konwerentzi esimehese ülesandeks saata läkitus kõigile kaasuslikele üle maailma. Awaldame siin selle läkituse.

Ed. Rägi

Minu armsaile kaasuslikele fõgu maailmas. Terwitusi Issandas!

Me elame muutuwas maailmas. Me oleme jõndnud uutesse aegadesse ja tingimustesse. Inimesed ja rahwad awastawad, et nad seisawad uute ja tundmatute probleemide ees. Riikide ja rahwaste juhid on raskest seisukorras nende probleemide lahendamises. Kaubanduslikud ja poliitilised wõitlused ja kartus teiste teguwiiside suhtes kihutab rahwaid walmistuma sõjale ja wõitlenu. Kõgu Jumala sõna ütleb, rahwad on wihased ja inimesed lähewad rammetuks kartuse ja jõndmuste ootamise pärast, mis maailma peale on tulemas. Rahu ja heameele waim on taandunud lahkhelide ning wihkamise ees. Kõgu maailm näib abitult lähenevat oma ootawale hukule.

Just niisugusel ajal ja sellistes tingimustes tuleb Jumala wiimast päästmiskuulutust wiia maailmale. Jumala rahwas ei luba ilmlikul wõitluse ja furjuse waimul, lahkhelidel ja kibestumisel lõhkuda oma ühijust ega lahutada end ajal, kus üksmeel on tarwilik suurimal määral. Kuna maailma rahwad muutuwad järjest ebasõbralikumaks ükssteise wastu ja ilmutawad ifka wähem jumaliku armastuse põhimõtet, siis samal ajal Jumala rahwas õpib armastama ükssteist ifka enam ja enam. See armastus on rajatud Jumala tõele, mida me leiame tema sõnas, mis muutub üha himmalisemaks igale ustawale usklikule. Jee-ruse tuleku lootus muutub tegelikumaks ja seob meie südamed tihedamalt kokku.

Jeesuse tuleku tõde on Jumala sõnas nimetatud õndsaks lootuseks. See on tõepoolest niisu-

gune lootus. See lootus ongi põhjus, mis tõi esile ja rajas seitsmendapäewa-adventistide koguduse terwes maailmas. Selle liitumise areng on iseeneses prohwetikuulutuse täitumine, sest armuõpetuse kuulutus pidi minema kõigile rahwastele, suguharudele ja keeltele. Jlm. 14, 6. Kui imestamiswäärsest see kirjakoht on tõdenenud meie kuulutuse lewitamise juures. Praegu meil on usklikke ja kogudusi paljudes maades. Kui me saaks korraldada oma rahwa üldise kokkutulemise terwest maailmast, siis seal leiduks kõikide peakeelte kui ka wähemtuntud keelte esindajaid. Sellisele koosolekule ilmuks esindajaid igast rassiist. Tõesti niisugune on meie kuulutuse ülemaailmaline ulatawus. On wainustaw teada, et selle kuulutuse uskujaid leidub igas maailma osas.

Meil kõigil on raskest ja rahwuslikud omadused ning kombed. Meie ei karta oma kodumaa armastust päästmiskuulutuse wastuwõtmisega. Selle kuulutuse põhimõtted, kui nad on wastu wõetud südamesse, teewad iga usliku paremaks kodanikuks ja enam austawaks alamaks oma kuningale wõi walitsejale. Iga kristlase kohus on paluda oma walitseja eest, nii kui seda Bühakiri õpetab. 1. Tim. 2, 1—2.

Singewaenlase kindel plaan on panna meie südamesse omakajupüüdlikkuse ja lahkhelide ning eraldumise põhimõtteid. Ta püüab lõhkuda üksmeelt, mida Jeesus palus oma järelkäijale wõeldes Jsaie: „Et nad kõik oleksid üks, nagu Sina, Jsa, oled minus, ja mina Sinus, et nemad samuti oleksid üks meis, et maailm usuks, et Sina oled mind läkitanud.“ Joh. 17:21. Tunnistus, mida on tarwis maailmale tänapäew uskumiseks, et Jeejust saadeti patuseid päästma, on see, et Tema järelkäija on üksmeelne kogudus. Olguigi, et maailmas walitsewad lahkhelid ja üksmeelsuse puu-

dus, olgugi et rahvad on lahutatud, hoolimata sellest, et nende huvid põrkavad kokku, Jeesuse järelkäijad fogu jelle wägivalla ja segaduse keskelt armastavad üksteist ja jäilitavad oma ühtluse, jättes tähele panemata rassi ja keelt. Me teame, et jelle maailma oluford muutub järjest tõsiemaks. Meie võimalusi läbi käia oma öde-wendadega teistes maades ja keeltes piiratakse suuremal määral, aha iga usklik peaks sellest hoolimata jäilitama oma südames ja kasutama oma elus kõrgeimat auhartust üksmeele põhimõtteks.

Me saadame jelle uskliku läkituse kõigile uskliketele üle juure maailma, et rõhutada uuendatud ja täielikuma üksmeele avaldamise tähtsust. Edasi minnes Jumala töös me peame sammuma ühendatud foguna. Kui me oleme tõeliselt ümber pöörnud, siis me töötame üksmeele waimu jäilitamise kasuks. Me ei luba, et meie oma arwamused, koht wõi maa wõiks meid eraldada meie kaasuuslikel teistes maailma osades. Kui taewa põhimõtted on wastu wõetud iga uskliku ellu, siis suudawad kõik jäilitada rahu ning üksmeele waimu.

Issanda ümmardaja läbi on saadetud meile nõuandeid üksmeele kohta, mis peaks meie keskel olema.

Ühendus Kristuse ja Tema rahwa wahel peab olema elaw, tõeline ja kõikumatu, tuletades meele ühendust Isa ja Poja wahel. Riisugune ühendus on Piha Waimu wili. Kõik tõelised Jumala lapsed awaldawad maailmale oma ühenduse Kristusega ja öde-wendadega. Meed, kelle

südames asub Kristus, kannawad wennalikku armastuse wilja. Nad mõistawad, et Jumala perekonna liikmeina neilt loodetakse kristliku armastuse arendamist, hoolitsemist ja jäilitamist sõpruses, waimus, sõnas ning teos.

Õlla Jumala lapsed, kuningliku perekonna liikmed, tähendab rohkem kui paljud arwawad. Meed, keda peetakse Jumala poolt Tema lasteks, osutawad üksteise wastu kristlikku armastust. Nad elawad ja töotawad ihe eesmärgiga esindada Kristust maailmas. Oma armastuse ja üksmeelega nad näitawad maailmale, et nad omawad taewaliku päritolu tunnuseid. Armastuse eneselgarmise juuresugususega nad näitawad enda ümberolijatele, et nad on Päästja tõelised järelkäijad. „Sellest tunnewad kõik inimesed, et te olete minu jüngrid, kui Teie armastate üksteist.“

„Kristuse waim kunagi ei eralda ühte usku kuulujaid terawatesje, ijeseiswatesje eriofadesje. Kui riisugune eraldumine leiab aset, maailmale antaks täiesti wastupidine mulje sellest, mida Kristus palus.“ (General Konverentzi Buletään, 3., nr. 7, lk. 154—156, 1900. a.)

„Õnnis lootus“ loob wäärtusliku sõpruse ja üksmeele, mida kõik jelle maailma wõitlewad asjad ei saa häwitada. Me usume, et see läkitus kõigile uskliketele terwes maailmas leiab südamliku wastuwõtu. Loogem ja arendagem jeda üksmeele sidet ja täitkem nõnda Kristuse palwe, et nad kõik oleksid üks.

Paludes, et Jumala rikkalikud õnnistused oleksid teiega ja jääksid teie kõikide juurde

teie faasjulan

J. V. McElhann.

Konverents Lätis

Läti koguduste liidu konverents peeti Riias 9.—12. weebbruarini j. a. Saades lahke kutse sellest osa wõtta, oli nende ridade kirjutajal eesõigus wiibida tollel õnnistatud kokkutulemisel ja võimalus kaasa elada naaber-liidu rõõmudele Jumala töös. Diwisjoni esindajatena wiibisid kongressil G. E. Nord ja L. L. Babienko.

Konverents algas neljapäewa hommikul kell 9 ilujas kirikus. Osawõtt awakoosolekust oli ülirohke ja õnnistatud. Koosolek algas lauluga „Issand juhi ihe“ ja pahwega, millele järgnes koorilaul „Mu Jumalal“. Liidu esimees J. Ostins pidas siis südamliku kõne, milles wastu peegeldus suur armastus Jumala töö wastu ja wõitlused, mida Jumal aidanud wõidukalt lõpetada möödunud aastal. Esimehe kõnele järgnes koorilaul: „Olge õnnistatud armsad kõik“. Edasi kõneles Läti kirikute ja konfessioonide departemangu

esindaja, kes awaldas oma imestust, et libedal tööpäewa hommikul on nii ülirohke osawõtt konverentsi awaistungist, sest tawaliselt, ta mainis, on kongressid mujal kaunis hõredalt külalastatud. Oma kõnes ta rõhutas, et läti rahwas on uhulise hingega ja et see riik, kellel uhulist rahwast palju on, wõib teada, et tal on ka tulewif. Kõne oli tõesti hea tunnustus Jumala rahwale ja töendus, et kui Jumala rahwas omas usus ja õpetuses truults jääb piiblile, siis ka neile tuleb hea tunnus wäljastpoolt kogudust. Kõnele järgnes laul: „Jumal kaitse Lätimaad“ ja pahwe.

Awakoosolekule järgnes konverentsi esimene istung. Loetakse ette jaadikute nimed ja nii selgub, et kolhal on 80 jaadikut. Lätis tuleb iga 50-ne liikmele üks jaadik, jee pärast on see arw wäiksem kui meil, aga pealkuulajaid, nii kui alul mainisin, oli suur kirik tulwif. Ja jeda mitte ai-

mult avaloosolekul, vaid kogu kongressi aeg nii ametlikel istungeil kui piiblitundides ja õhtustel foosolekul. Hingamispäeval aga paluti iga Riia kogudus jääda oma ruumidesse (Riias on seitse kogudust), ja suur kirik lubati vaid jelle liikmeile ja väljaspoolt hisejõitnud külastatele, ning siiski oli kirik hingamispäeva hommikul tulvil. Nende ridade kirjutajal oli eesõigus jutlustada faks forda; reede õhtul ja hingamispäeva pärastlõunal, millistest foosolekuteist oli jannuti väga rohke osavõtt. Eesti esindaja kõneles ka eesti keeles, mida osavasti tõlkis läti keelde noor wend, kes õppis eesti keele Riia misjonikoolis eesti wendadelt. Ühendus eesti ewangeeliumitöölise ja läti õde-wendade wahel oli iwe ja õnnistatud, ning tõendas jälle uuesti, et meie oleme kõik ühed Jumala lapjed Kristuses Jeesuses.

Hingamispäewa hommikul jutlustas w. G. E. Nord, tuues ette suure Jumala töö ja kutsu meile seda lõpetada. Jumala Waim liigutas kõikide südameid ja õhutas suuremale tööle. Läti õde-wendad rõõmustasid kogu hingest, et jälle on wõimalus näha ja kuulda wäliswendi konverentstil ja tänasid Jumalat jelle eest. Hingamispäewa hommikul oli peakirikus kindlasti 1000 osavõtjat.

Rasta-aruanne näitab, et Läti liidus on 1938. aastal liikmeid suure tulnud ristimise läbi 118 hinge ja hääletamise läbi 35 hinge, nõnda on liikmete seis 1938. a. lõpul 2997 liiget kokku 28-las koguduses.

Siimehe ja osakondade juhatajate aruannetest nähtub, et töö astub eduga edasi. Töötawad, peale liikmeskonna, 19 ametisse õnnistatud jutlustajat, 4 wanemat ewangelisti ja 5 ewangelisti, teenides Jumala sõnaga rahwast ja kogudust. Samuti faks pensioneeritud wanemat jutlustajat ei ole oma käsi rüppe pannud, vaid töötawad täie jõuliselt põllul.

Noorjoo osakondi on Lätis 23-mes koguduses kokku 313 liikmega, kes on pidanud aastaks piiblitunde 3208 ja misjoni kuulustuji teinud 3769; kirjandust lewitatud 7474 eksemplari ja misjonikirju kirjutanud 436 kirja. Noorjoo töö tunnustamiseks kingiti kolmele esimehele hooljale osakonnale piiblitundide pidamise eest lugemiskirjuse raamatud.

MB noorjoo-osakond on oma parooliks wõtnud igapäewase hommikuwahwe jalmi. Kui üks MB-lane teist kotsab, küsitakse wastastiku tolle-päewast „parooli“ — ja häbi on siis suur, kui mõni Issanda sõdur ei osta oma Meistri parooli — hommikuwahwe jalmi.

Siemisjoni töö sai ka kiitust, kuigi aruandmine natuke soowida jättis. Siikohal aruandmises oli Riia 4. Wene kogudus, jannuti ka piiblitundide pidamises. Siingi anti kolmele esimehele kogudusele aruandmise eest ilus raamat ja piibli-

tundide pidamise eest suur piibel. Wene kogudus sai esimehe tunnustus-hinnangu mõlemalt aladelt.

Hingamispäewakooli tegevus on olnud hea. Kooli liikmete arv on märksa suurem koguduse liikmete arvust, mis näitab, et liikmed hooljasti külastati kooli kutsuvad. Keskmine osavõtt on 62,2% koolist. Jälle jagati siin tunnustus-kirke — kolm esimeest kogudust said hea keskmise osavõttu eest (139—95,5%) kingituseks hulk lauluraamatuid, et kõik koolis saaksid kaasa laulda. Raamatud jääwad koguduse omanduseks. Järeletegemis-wäärt algatus!

Misjonikoolis on praegu 40 õpilast ja kool töötab hea eduga. Kooli majapidamine on hooljates kätes ja on suureks abiks koolile. Koolijuhataja ütles omas aruandes: „Kui see töö on Jumalast, siis ta ka päärib!“ Jumal on jeda jeni tõendanud, et ta jelle töö juures iwe on.

Õitustamutöö on eduga lõppenud. Hooljalt on lewitatud kirjandust ja jelle tulu kasutatud heategevustööks. Need kogudused, kes saawutasid kiiresti eesmärgi ja weel ülegi, said jälle kingitusi — lauluraamatuid. Jagati wälja 438 lauluraamatut, iga 20-ne lati kotsa üks lauluraamat, à 2 latti. Suwitaw oli jälgida, kui terve wirn lauluraamatuid üle anti hoolja töö eest.

Heategevustöö on Läti liidus hästi korraldatud. Riia linnas on supiköök lastele ja misjonikooli juures laste koloonia 35 woodiga. Kolooniasse wõetakse suureks lapsi kuni 13 a. wanuseni. Läti liit on jelle heaks ohwerdanud 3800 latti ja wanematelt on sissetulnud kõigest 800 latti. Lapse ülalpidamine maksab päewas 67 santimi.

Samuti teewad üffikud kogudused hooljalt heategevustööd Tabiita grupis ja teisel teel. Ommeldakse pesu ja muid esemeid waestele ja lastele. Neid kingitakse ja müüakse. Kingitused waestele on üks osa Jumala teenistusest kristlikus elus. Heategevustöö on Issanda käst kogudusele. Läti kogudused on jelles eriti hooljad. Selle tänuwäärt töö eest said kolm kogudust kingitused. Kõige hooljam Tabiita grupp, Riias, sai jalg-õmblusmasina, teised faks said käsi-õmblusmasinad. Ja päris uued kõik! Ommelgu neil ja muretsegu kehakatet puudustkannatajaille ning täitku Ommistegija sõna: „Mina olen alasti olnud ja teie olete mind katnud!“

Kirjandusosakond on oma parimat püüdnud teha ja Jumal on neid õnnistanud. 20-ne aasta jooksul on lewitatud ajakirju, et kui need kõrwuti asetada maha, see kataks Läti riigi püürjoone 20 forda. Brohwetikuulutamise waim ütleb, et meie kirjandus peab lewinema nii kui puulehed sügisel.

Kirjandusosakond on toetanud ehitusosakonda ja on kinninud Selgawa pahwela ehitamise heaks Ls. 18.000.—

Kümnist on Läti liidul jisse tulnud 1938. a. jooksul Ls. 98.271.84 ja kogu jissetulek ühes aumetega jne. on Ls. 174.689.41.

Keset libedat konverentssi tööd rõõmustas meid Riia noorjoo-osalond oma ilusa muusikadõhtuga, hingamispäevadõhtul, millest oli üle 1000-de osavõtja. Kanti ette feni ja meeliülendavaid laulufoori ettekandeid, kõnesid, soololaule. -Viimastest tuli laulda kandev osa Eestiist läinud õel — Jurkewitz-Mndol. See fiituse osaliseks sai ka Riia wene koguduse mandolinistide foor, kes oma tubli juhi ja dissiplineeritud koosmänguga jooja poolehoidu wõitsid.

Weel üks tööpäew ja nõnda jaabuski lahkumise-

koosolek. Weel mõned joojad sõnad ma tohtisat üelda lahkumiseks ja parimate kristlike terwitustega kaalas ning õndsa lootusega, et wõime ford igawesti seista Suure Kuninga trooni ees, lahkumine weel samal õhtul Lätiist.

Meie, Eesti adventuslikliud rõõmustame wäga naaberliidu edust ja palume, et Jumal neid weel rikkalikumult õnnistaks. Iffilikult olen tänilik Jumalale ja Läti liidule wõimaluse eest wiibida nende ilusjal konverentssil. Täna des Läti liidu esimeest tema külalislahkuse eest, Eesti liidu nõukogu nimel palun teda oma wennaliku lahkusega külastada Eesti liidu tänawust aasta-peakoosolekut ja konverentssi.

Ed. Mägi.

Eestist Ugandasse

Lahkumine kodumaalt.

Alastawahetusega on jaabunud aeg minu lahkumiseks Eestiist. Alastawad ettevalmistused reijaks on tehtud, tundub, et on ifegi asjatu fiin kauem wiibida; tean, et mind oodatakse mujal ja minu tööpõld on kaugel kodumaast — kuuma troopika päikese all. Wiimased päewad enne lahkumist kujunewad pidulikkudeks, kuid ühtlasi walujateks. Kõikjal osutatakse mulle tähelepanu, osavõttu ja hindamist, mis näitab kui tihedad sidemed mind seowad koduga ja tööga, milles olen wõinud tegew olla kaheksa aastat. Lahkumiskoosolekud on korraldatud noorte poolt ja üldise koosoleku näol. Noored seisawad lähedal minu südamele, olen nende ringis tegutsenud mitu aastat, ja need aastad on möödunud kiirelt. Saan aru, et seijan lähedal ka nende südamele. Korraldatud lahkumiseõhtust hoowab joojust, poolehoidu ja armastust, mille wäärt ma ei tunnegi end olewat. Siiski on armas lahkuda sellises õhkkonnas, kui tohid teada, et sind ümbritsewad armastajad ja mõistjad südamed, kelledest lahkudes ei purune ühendaw side, waid jääb ka püsima edaspidiseks.

Wära st awalikku koosolekut pühapäewa õhtul, 1. jaanuaril, kus wõisin lühidalt kõneleda oma arajõidust ja uuest töökohast ja kus misjoni mõtet tähtsale kohale tõstwa kõnega ejines E. Mägi, ruttan jaama, et rongile asuda. Mind saatma on jõudnud tulla enamik noortest ja ka wanemaid kaaswõitlejaid. Kiirelt kaowad wiimased minutid. Lahkumishetk on käes. Seidan weel wiimse pilgu tofsele jumalajätkuks wiipawale kätelerele Balti jaamas, kostab weel wiimseid wastastikku „ela hästi“ hüüdeid ja kiirrongi rataste müri sedes eemaldun ifka kaugemale ja kaugemale mind saatwai st kalleist omakseist, armsai st kaaswõitle-

jaist, kaugemale õhtuses tulemeres jädelewa st Tallinnast. . .

Küüd fiis olen teel Afrikasse, oma uude kodusse. Kilomeeter kilomeetri järele wäheneb sellest pikast 13.000 kilomeetri pikkusest wahemaast, mis minu peatjet tööpõldu, Ugandat, lahutab Eestiist. Jstun rongil keset lõbusaid reisirajaid, aga ma olen iffi oma mõtetega, mis lendawad tagasi lahkumispäewile. Midagi nagu pigistab hinges ja furgus: see on lahkumisevalu, mis püüab leida teed wäljenduseks. . . Lahkumishetked olid selleks liig ilusad, kuid ka walusad, et neid wõida unustada! Kõrvis helisewad lahkamatult kurwad lahkumismeloodiad: „Jumalaga, kuni näeme ford“. „Walus, oh walus on lahkuda!“ Wu hing pisarais elab läbi laulusõnad: „. . . tundis minu fiida walu, mis ei wõi ma ütelda.“

Ent püüan wõita eneses lahkumisevalu ja alla juruda tunded, meenutades oma reisu eesmärki — minna alla ja aidata neid, kes ootawad. Näen waimusilma ees ülestõstetud käsi tõenduseks, et lubatakse palwetada minu eest, kuulen õnnistuswoowe, mis anti kaasa mulle teele, kostab MW-laste wiimane julgustaw laul jaamas, leides wastu kaja minu hinges: „Wahw ole ja, wahw ole ja! Jssand wõidule wiib.“ Jah, lootes oma Jssandale, tahan olla wahw ja kannuda julgelt minule määratud wõitlusrada ja elada selleks, et täita minule wafadatud ülesanne.

Reisimuljeid.

Jatkan reisi üle Läti Leetu, kus weel ette nähtud pikem peatus omakiete pool. See teadmine, et mul weel wõimalik wiibida weidi koduses õhkkonnas enne pikemat ajaks kaugemale fiirdumist, nagu fergendab südant ja teeb tee talutawamaks.

Kaunases tohin weeta mõned ilusad päevad omakete ja sealse foguduse festel. Mind palutakse kõneleda fogudusele minu reisueesmärgist ja misjonipõllust, kuhu siirdum. Misjonivainustus haarab neid kuudes minu reisi sihist. Imetlewad, et julgen ette wõtta sellise pika teekonna ja asuda kaugele tööpõlluse olles täiesti üksi. Lubawad palvetada minu eest. Mõni wana õefe mulle kätt surudes wäljendab oma headmeest ja iegi sojistawad soowi, et nad lähemid ka weel wälja, kui oleksid nooremad. Sellega, mõtlen endamisi, on mul siiski juur eesõigus, ja eesõigused panewad peale seda suuremad kohustused. Warsti on möödas ka seegi peatusaeg. Reisirawu kirjutab ette lahkmise. Müüd algab see pikk reis. On ette nähtud ainult lühike peatus Saksamaal.

Berliinis kohtan juba eestlasi. Westlen ka meie töölistega — jakslastega. Nad on rõõmsad ja haaratud minu kawast ja soowiwad mulle rikalikku Sumala õnnistust. Misjoni wain adventuslikkes Saksamaal pole kustunud, kuigi olukorrad ei wõimalda neile enam nii wabalt misjonitegemust arendada, kui endistel aegadel. Peale mõningate minu reisiiga seoses olevate talituste sooritamist Berliinis mattame de Hanzowiga Friedenjanse, meie misjonikooli Saksamaal. Min kuulnud sellest koolist nii mõndagi ja seetõttu ei tahtnud lasta mööduda juhust seda külastada. Friedenjan kool ajutati juba läinud sajandi lõpp-aastail ja on seega üks meie wanimaid kooli ja hariduskeskusi Euroopas. Enne maailmasõda ta walmistas ette töölisti peale Saksamaa weel mitme maa jaoks. Ja iegi pärast sõja lõppu ewis see kool erilise tähtsuse adventkuulutus Euroopas. Ka mitmed eestlased on seal saanud oma hariduse, selledest mõned on praegu misjonitöös. Kool ise asub wäikesel, eraldatud kohal ja jätab kõigiti hea mulja külastajale: ta on omaette maailm, wäike paradüüfike, ettewalmistuspaiik töö ja eluwõitluste jaoks. Sinna pääseb Burgi linnast wäikeste raudteega. Tee läbi metsa on idülliline ja walmistab ette meelt astuma usuliseist õhkkonnast ümbritsetud asutuse piirkonda. Eestlane, wend O. Adamson, endine Friedenjan kaswandik, kaatis meid jellel mattal. Tema lahkel juhatusel oli meil kergem orienteeruda ja tutvuda kooliga. Meile näidati lahket wastutulekut ja wõimaldadi külastada klassi koolitöö ajal. Koolist on läbi käinud üle 2800 õpilase. Käesolewa aasta jügilisel kawatsetakse pidada kooli 40-aasta juubelit. Õpilased on enamuses kaunis noored, jünioori ees. Paistab, et kooli endisest hiilgusest on mõndagi kaduma läinud. Muist hooneid seilawad kasutamata, ja ometi on nad nii jobirwad koolile. Mõtlen Eesti koolile ja õhtan. Kui saaks mõnele hoonele panna alla rattad ja Eestisele hõidutada — oleks meile kindlasti juureks abiiks ja õnnistuseks.

Lahkun teel kohtatud eestlasist. Järgmine pea-

tus on kuulus Leipzigi linn. Minu tähelepannu paelub seal eriti wõimas „Rahwastelahingu“ mälestusammas, mis meenutab Euroopa tähe — Napoleoni — langust ja rahwaste wabanemist tema ikkest. 91 meetri kõrguse piiramüürikujulise mälestusammba esitilise alumises osas suur relieef — peaingel Mikael sõitmas üle lahinguwälja, peal kirjaga: „Sumal meiega“. Ammba ülemuses asuwad mitmed suuremad ruumid, mida kasutatakse seoses janubas wäljendatud mõttega. Lahket wastuwõttu õõhimiseks leian Leipzigi õbedekodus, kus walitseb kristlik meelsus ja õhkkond.

Mürnberg — suurte ehitustega parteipäewade ja pidustuste pidamiseks. Igal aastal peetakse Mürnbergis kuuljad rahwusjõhialistide parteipäewad, millal woolawad sinna kokku hulgana sakslasi, nagu junte Jerusalemma. Wanalinn jarnaneb wäga Tallinnale, on jällinud hästi müürid, lossid ja tornid. Lääbistan wäikeste peatuslega rahwusjõhialismi sünnilinna — Müncheni, mis käinud jügilisel sai tähtsaks suurte riigimeeste kohtamispaigana Keis-Euroopa probleemide harutamisel ja kus nõrpidamiste tulemusena, arwatakse, hoiti ära Euroopa sõja puhkemine.

Juba wurab rong Innsbrucki poole. Lääbistan omal reisiril pildiküllase ja luulelise Döuna-Saksamaa. Alpid. Millise pildi nad küll pakuwad! Rong wurab üle ja läbi mägede, tõustes kõrgemale ja lastudes madalamale. Wõimsad mäed sirutawad oma tippe kõrgemale taewa poole, kadudes wahetewahel neid ümbritsewaisse pilwedesse, püüdes sellega waatlejat nagu weenda nende õisatuses ja mõõtmatuses. Orgudes juba haljendab rohi ja mägede jalad on kaetud metsadega. Üks pilt, huwitawam eelmisest, ajendatakse teisega. Silm ei wäsi kõike seda looduse ilu ja au waatlemast ja mõte imetlemast. Inimene tundub nii wäikseks jelle looduse suuruse ees. Meenuwad piibli sõnad, kus jumalik kirjutaja kõneleb igawestest mägedest, mis kiidawad Looja tarkust ja wägewust. „Kui suured on su imeteod, Jehoowa, ja su targad nõud...“ Looduse ilu ja omapära waadeldes, hinge waldbab igatus weel lähemale jõuda jelle juure Sumalale. Wäike paistab juba foorjalt, põllud haljendawad, samuti aasad ja orud. Orgudes ja mäenõlwakuil asetuwad külad, mis jätarwad waatlejale puhkuse, hoolikuse ja warwirikka mulje. Döuna-Saksamaa on tõesti ilus.

Piir on ületatud, reis jatkub juba Itaalias. Rahjaks ei saa ma sellest maast reisiril täpsemat pilti, sest õõ saabub ja laotab wälja oma katwa mantli üle maastiku, mis kindlasti oleks wäga huwitaw waadelda. Nii jõuangi järgmisel päewal Genuasse — sadamalinna, kust algab minu merereis kuni Aafrika idarannani. Genua jätab juba täieliku lõunamaa sadamalinna mulje. Ilm on fõe. Inimesed liiguwad kewadriietuses, kuigi on

alles jaanuar, ajal kui Gestic tulgeb võidelda kül-
mataadiga ja loodus on veel talve võimuses —
jurnud. Ühed palnid, mis kaunistavad täna-
waid, tõstavad oma päid taewa poole. Sinn ise
ajub Bahemere kaldal ja on ümbritsetud mäge-
dest. Ta majad ongi ehitatud vjalijest terassi-tao-
lijele mäejalale, mille tõttu alt vaatlajale sinn
paremini silma paistab. Tänavad on siiski kits-
jad, eriti need, mis ühendavad laiemaid peatäna-
waid. Peitu on riputatud üle tänawa kiinnitatud
nööriidele. Käpased lapsed kiskavad tänavail.

Eiin juba oman posti kodumaalt. Oh, jeda
headmeelt. Du ju kodu jäänud kaugele seljataha
ja eemaldun temast ifka enam ja enam. Peale
tollisefeldusi ja mõnede wormaalfuste täitmise

ajun laewale 21. jaanuaril. Leiän oma kabiini,
milles on peale minu veel kolm daami. Mulle
on reserveeritud ülemine koht. Sellega algab nüüd
pikem oja minu reisust, vähemalt, mis puutub
maa pikkusse. Milline saab see küll olema,
mõtlen. Kas jään ka merehaigeks? Milliseks fu-
juneb eelseisew pikk merereis mööda sinetawat
Bahemerd läbi Suez'i kanali, piki mööda Punast
merd ja India ookeani kuni maabumissadama
Mombasani? Esimene etapp on wiiepäewaline
Bahemerereis. Sellele koonduvad alul minu
mõtted. Siiski pole täiesti õige. Mu mõtted
lendawad tagasi möödumule, kodumaale, mahajää-
misele. Tundub, et olen juba olnud neist kama la-
hus. Jumalaga Euroopa! Jumalaga Eesti!

M. Saks.

Tänavune suurnädal

„Tänage Jehoomat, sest tema on hea, sest tema
heldus kestab igaweseks ajaks.“ Laul 106, 1.

Meil on põhjust Jumalat tänada möödunud
aja, abi ja juhtimise eest. Tema abiga saawuta-
sime omad eesmärgid läinud aastal. See võimal-
das meil Jumala tööd kiitendamata edasi jatkata
ja isegi tööd laiendada. Meie oleme ka eriti tä-
nikitud töötawale öde-wendadele, kes oma aega
ja wahendeid on töö jaoks pühendanud. Kõrd
igawik näitab, millise juure wäärtusega teie kaas-
töö on olnud!

Nüüd seisab meie ees tänawuse suurnädala
töö. See on esimesi üritusi aasta alul. Sellega
awame meie eesmärkide seeria. Hea algus tähen-
dab palju ja julge pealealgamine on pool võitu.
Niisiis, kui me suurnädalaga saawutamise võidu,
siis oleme ka teistele mõitulele hea alguse teinud.
Tahan olla kindel, et me saawutame suurnädala
eesmärgi kiiresti, pealegi et tänawune eesmärk
on ümberkorralduse tõttu fergem saawutada. Meie
kõik, nii ewangeeliumitöölised ja liikmed paneme
ühijest käed sellele tööle külge ja mõit tuleb Jumala
läbi!

Nii kui te loete siin lehes teistest kirjutustest,
suurnädal aitab uusi asutusi asutada, eriti koole,
rawipunkte ja trükmajasid. See on ülemaailmne
otjus suurnädala kohta. Nii ka Eesti Viidu Uju-
teaduse Kool saab oma toetuse suurnädala läbi.

SUURNÄDAL ALGAB 8. APRILLIL.

Meie kool wajab peale üldtoetuse veel summasid
sisseseedete, koolitarbete, kaartide jne. peale. Tä-
nawu meie peame selleks andma teatava summa,
üle 900 krooni. Seda aitab suurnädal saada, kuna
üldtoetuse meie koolile saame aga lõikustanutööst.
Nii taotleb Eesti Viit suurnädalaga õilsat otstar-
wet ja just jeda, milleks suurnädal on sisseseatud.
Teistes keeltes on suurnädala nimeks „misjoni
laiendamise fond“, millega tahetakse ära märkida
mõtet, et suurnädal aitab laiendada adventmis-
joni.

Teiseks tahassime siin öde-wendade tähelepantu
juhtida Mariva koguduse palwela ehitamisele.

Juba aastaid meie tegeleme selle küsimusega.
Nüüd meie oleme selleks kogunud Jumala abiga
summasid, et võime ehitusega warsti peale ha-
kata. Sellest summast ei jatku küll veel palwela
walmissaamiseks, aga me peame siiski nii kaugele
ehitusega jõudma, et Mariva kogudus talweks
omale peawarju saaks, sest weel wiimast korda pi-
kendati nende lüba praegustele ebasündsatele ruu-
midetele. Kui me saawutame suurnädala eesmärgi,
siis on ka lootust sealt Mariva palwela heaks oma
osa saada.

Mõnda on nüüd kaaswõitlejatele teada, millis-
teks õilsateks otstarbeteks me peame kasutama
suurnädala eesmärgi. Mõgen siis kõik hoolega
tööle ja kandkem kive Jumala hoonesse, nii kas-
wab see kiiresti ja on õnnistuseks ehitajatele kui ka
neile, kes tulewad Jumala tõe warju suurnädala
töö tulemusena. Küll siis kiitus täidab me hinge,
kui tulemused on head.

Ed. Mägi.

Suurnädala eesmäärke

Wäljendus „Suurnädal“ on väga tuttav adventistide peres. Seda tööd on tehtud 1920. aastast alates. Kogudusi, kirjanduslaidusi, haiglaid ja kooli on asutatud ja töös hoitud. Eelseisva suurnädalaga on antud võimalusi aidata järgmiste plaanide läbiwiimiseks: Kendu hospital Kenya unioonis, uus misjonijaam ja koolivarustus Ulem-Niiluse unioonis, kirjanduskeskus Suures Nigeeria unioonis, ettevalmistuskool ja kirjanduskeskus Kuldraaniku unioonis, väga tarvilik koolimaja ja palwela Böhja-Kamerunis, wäfte kirjanduslaidu Libeeria jaoks, uus misjonijaam Elewandiluu-rannikul, ja lõpuks, kuid mitte vähemal määral, väga wajalikud laiendused Briti unioonide koolidele, Boola uniooni koolile ja Eesti koolile.

Nii me näeme, et enam kui wiisteist tungiwat wajadust rahuldada selle töö läbi. Wiiskümmend protsenti sellest, mis on saawatatud üle eesmärgi,

läheb tagasi liidule, kus ta tuli, ja seda wõidakse kasutada haridustöö heaks.

Loodetakse, et jatkatakse traditsiooni, et kirjandusewangelistid annetawad ühe päewa palga ja et kogu rahwas, noored wanad ning isegi lapsed püüawad ühes kirjandusewangelistidega suurnädala jooksul müüa raamatuid ja ajakirju, eriti neid, mis on määratud suurnädala jaoks.

Baljudese unioonidele on antud väga tagasihoidlikud eesmärgid wõrreldes juurte wajadustega, mida tuleb rahuldada. Et selle aasta sõjakäik oleks edukas, palutakse jutlustajaid, piiblitöölisi, asutuste ja büroode töölisi müüa niipalju kirjandust kui võimalik, andes kogu fissjetuleku misjonile ja peale selle ohwerdades ühe päewa palga. Samuti loodetakse, et kõik õpilased ja haigerawijad wõtawad osa tööst, ja et ajal mida saab kasutada suurnädala tööks, müüda niipalju kirjandust kui wähegi võimalik.

G. E. Nord.

Elewandiluu — rannikult

Kui kaua nad peawad veel ootama?

Böhja-Euroopa divisjonil on raskeim vastutus armuõpetuse ja adventlootuse wiimises Aafrika pimeade mandrile. Enam kui wiiskümmend miljonit hinge on meie piirkonnas ja paljud nii Inglise kui Prantsuse kolooniaist ning prowintidest enam kui kaheskümne miljoni elanikuga, kelle seas pole veel töötatud, ootawad veel wiimast armu kuulutust. Algus on tehtud waid wähestes kohtades Nigeerias, kus elab teadete kohaselt üks teistsmendik Aafrika elanikkonnast, Kuldraanikul, Sierra Leones ja mitmes teises paigas, kus Jumal on imelikult tööd õnnistanud.

Me oleme alanud tööga neil põldudel liiga hilja liiga wäheste tööliste arwuga. Makedoonia kutsed: „Tule üles ja aita meid“ on kõlanud palju aastaid nende hädaliste ja hooletusse jäetud põldude ojadest. Kui Paulus oli näinud nägemust ja kuulnud kutset, siis wõeldakse: „Me otseskohe püüdsime minna Makedooniasse, saades aru, et Issand oli meid kutsunud kuulutama neile armuõpetust.“ Ap. t. 16, 9. 10. Kas wõib üldse tekkida küsimusi nende tarwiduste ja meie kohustuste juhtes neile otseskohe püüda wastata. Tema on läinud meie ees ja awanud ukhed, mis julguwad igaweseks, kui me neist kiiresti sisse ei lähe.

Kahskümmend wiis aastat tagasi Issand liigutas ühe Libeeria pärismaalase südant, kes sai

tuntuks prohwet William Harris'e nime all. See siiras ja kartuseta mees juunituna mingijugusest ergutawast jõust läks Elewandiluu-rannikule 1913. a., kus ta jutlustas umbes kümnele erijuguharule tõlgi läbi, ja tema lihtsa kuid wõimsa kuulutamise läbi enam kui 100.000 inimest wõtsid vastu tema kuulutuse ja said tema järelkäijaks 1915. aastal. Need inimesed põletasid oma wäärjumalad, ehitasid tema soowituse kohaselt wäikesi kirikuid ja nad õppisid laulma ja palwetama taewa Jumala poole. Ta ei jutlustanud raha eest, isiklikkude huwide wõi hiilguse pärast, waid püüdis inimesi tulla meeleparandamisele, ja kui nad näitasid meeleparanduse tunnuseid ja wilja, siis käju kohaselt ta ristis neid Isa Boja ja Büha Waimu nimel nagu märgiks, et nad olid astunud lepingusse taewa Jumalaga, et olla Tema rahwas.

Ta ei õjutanud pahameelt käitumise kohta, mis sai talle osaks, kui sõja ajal 1915. a. walitsus palus teda lahkuda Elewandiluu-rannikult ning minna tagasi Libeeriasse. Tema lahkumiskuulutus oma järelkäijale oli järgmine: „Dodake ja paluge. Ehitage kirikuid ning ühel päewal tulewad misjonärid ja juhatawad teile teed.“

Ükski misjonär ei saabunud enne 1923. a. — kümme aastat pikka ootamist, ja siiski, kui metodisti misjonärid tulid Elewandiluu-rannikule, olles kuulda saanud suurest huwist ja õhutatud

üleskutseist, mis ilmutasid alataja, nad võisid ühendada oma kirikuga 50.000 jellest ootavast kogust.

Keegi misjonär rääkides oma elamusi nende inimeste külastamisel ütles: „Ma saabusin nendesse küladesse teiseks korda. Oli jadasid inimesi tänawal ootamas mind, sest ma juhtusin olema esimene misjonär. Mind viidi kuskile madalasse hoonesse, kus ma leidsin 600 inimest istumas põrandal. „Harris ristis mind kümme aastat tagasi,“ ütles koosoleku juhataja rahvahulgale. „Ta kästis mind jutlustada rahvale ja nii ma tegin. Niiud härra,“ ta jatkas pöördudes misjonäri poole, „täna võisi me usaldame ennast ja kuus teist küla, kokku 2000 teie hoole, kui teie meile saadaksite vaid õpetaja.“ Praegu see küla jutlustaja ühes paljude teistega loeb piiblit ja kaks tema poegadeid on väljaõppinud evangelistid.“

Ühes teises külas, mida misjonär külastas esmakordselt, kui ta astus kirikusse, ta lootis leida Jumala sõna oma õiges kohas, mis nii suurt mõju avaldas aafriklastele. Aga kui ta avas raamatu, ta leidis selle olevat mitte ewangeeliumi, vaid refleksiooni mingiugusele patenteeritud arstirohule. Ükski inimene ei näinud teadvat, et see polnud Kristuse lugu, sest ei leidunud ühtegi kirjaoskajat. Nad küsisid „leiba,“ kas anname neile „kivi“?

Milline vägev ülestutse adventrahvale? Ja nad on siiani oodanud kaksikümme viis aastat, hüüdes elava leiva järele ja jutlustajate ning õpetajate järele, kes näitaksid neile „teed“.

Teine rühm oli ehitanud endale kiriku, kus nad käisid koos igal pühapäeval. Kui misjonär tuli sisse, nad ütlesid: „Siin me kohtume, istume ja põlvitame, kuid keegi ei räägi. Keegi ei tea mida öelda.“ See kindlasti põhjendab tugevat, suurt Mateedoonia hüüdu.

Viimajel ajal kutsed meie wendadele Kuldrannikul, tulla üle ja aidata neid, on muutunud waljumaks ja waljumaks. Umbes kümme aastat tagasi paar meest, kellel oli olnud kokkupuuteid meie wendadega Kuldrannikul ja kes osalt olid tuttawad meie kuulutusega, läksid Elewandiluu-rannikule. Seal nad jatkasid ühendust Jumalaga tema sõna lugemise ja palwetamise teel ja peagi ümbruskonnas tekkis waikne huwi nende vastu, nii et aasta tagasi, kui üks meie pärismaalasist jutlustajast, wend Garbrah, saadeti sinna, et leida neid inimesi ja külastada neid, ta leidis hingamis-päewa pidajate rühmi kolmes või neljas kohas ning mõned olid walmis ristimiseks. Tema aeg oli väga piiratud ja tal puudus luba jutlustada Elewandiluu-rannikul, aga tal õnnestus kokku saada paljude huwitatutega. Ta andis tagasi tules oma tööst õhutatud ja julgustatud armee.

Läinud aasta ajal oli minu õnnelik eesõigus ühes wenna Begströmiga teekonnal läbi Lääne-

Aafrika külastada Elewandiluu-rannikut. Abid-jantis, Elewandiluu-ranniku pealinnas, me leidsime rühma wäikesi perekondi ja mõne noormehe, kes näisid olevat kokku tulnud Jumala sõna ristimiseks ja palwetamiseks, lootes, et tuleb mõni walge mees või misjonär neid aitama ja kuulutama sellel kaula jõudis olnud põllul. Seal leidub tuhandeid, isegi miljoneid, kes weel ootavad seitsmenda-päewa-adventisti misjonäre, et need tuleksid ja „näitaksid neile teed“, nagu William Harris, prohwet, oma lahkumiseõnnes ütles ligi kaksikümme viis aastat tagasi.

Wend Garbrah'i külastuse ajal ristiti kaunis juur arw ja leidub weel mõningaid, kes kaheldamatult on walmis ristimiseks, kes ootavad õpetajaid ja misjonäre, kes wõiwad õpetada neile täielikult Jumala teed, et nad võiksid jellel samuda täiuslikult.

Mu jüda oli väga liigutatud, kui kolm aastat tagasi, kui ma külastasin Kuldrannikut, ja kui ma olin lõpetanud ühe oma koosolekuist, keegi noor-mehe tuli minu juure ja palus wõimalust rääkida minuga ja misjoni juhiga wend Clifford'iga. Kurwa ilmega ja piisad silmis ta palus tõsiselt meid saata kedagi kuulutama seda õudjat tõde tema rahvale Elewandiluu-rannikul ja saata neile Piibleid ning prantsuskeelseid trüktooteid, kuna neil loomulikult pole midagi oma keeles. Uuesti ma waatasin seda tõsi kuid õnneliku nägu, kui ma külastasin ühte wäiksemat ringi ja temal oli wõimalus tulla jama teed ja sinna jamaisse kohta. Meil olid mõned koosolekud, mida me ialgi ei unusta.

Ma olin esimene walge mees, kes külastas Elewandiluu-rannikut adventkuulutusega ja ma nägin ülestõstetud käsi, kui me lahkusime, käsi, mis palusid saata neile abi. Nad olid oodanud kümme aastat, palwetades, lootes, ja nad olid ülewoolawas õnnes nähes meid, aga kurwad, nii kurwad, kui me pidime ütleva oma lahkumiseõnna, küsides: „Kas me peame ootama weel kümme aastat enne, kui te tulete tagasi või saadate meile misjonäri, kes õpetab meile täielikumalt teed ja tõde.“

Need haletsemiswäärt hüüded oleksid sulatanud kiviised jüdamed ja ma otsustasin minna tagasi kodumaale ning töötasin, et ma wiin nende palwed divisjoni nõukogusse ja kogu rahvale, nii kangele kui mu hääl ulatub. Kui me oleksime ajunud neile põldudele kümme või kaksikümme aastat tagasi, meil oleks kaheldamatult olnud juur õitsew töö paljude väljaõppinud pärismaalastest töelistega. Ma nägin wõimalusi selleks igalpool. Katoliku kirik on sellest ajast peale vastu wõtnud 37.000 hinge oma liikmeskonda ja metodisti kirik üle 50.000. Me pole weel organiseerinud esimest seitsmenda-päewa-adventisti palwelat, ehkki seal

leidub truusid hingat, kes peavad hingamispäeva, oodates Issandat, ristiniist ja misjonäri juba kümme aastat ja ootavad veelgi.

Oma talvisel nõupidamisel me püüdsime leida teed, mille kaudu kasutada neid awatud uksti ja misjonifondi kogumiseega mitmed unioonid ning liidud aitawad jelles aastal neile püüdeile kaasa.

Me pöördume tõsiselt oma rahwa poole, et need teeksid tänawu juurima „suurnädala“ müües ja lewitades kirjandust ning annetades. Me aitame jelle wäärtusliku ettevõttega samahästi enmast kui

pundustkannatawaid misjonipõlde. Suur oja rahast, mis on üle eesmärgi kirjanduse lewitamise ja ühe päewapalga andmise tõttu kõifide meie tööliste poolt diwisjonis ja wabatahtlikkude annetuste tõttu kogu meie rahwa poolt suurnädala lõpu hingamispäewal, jääb igasse uniooni ja liitu, kus teda kasutatakse oma põllu hariduslikkude tarwete rahuldamiseks. Tulgu kõik Jumala abiga wägewate wastu jelles ajal ja püüdku igaüks töötada wastawalt wajadusele.

G. E. Nord.

Kõik tegevuses

Mõnel on liig palju tegemist, et ei saa teha õiget asja õigel ajal. „Su sulane läks kotta, ja waata, üks mees tuli kõrwale ja tõi teise mehe mu kätte ja ütles: Soia teda meest, kui teda iial ei ole, siis peab sinu hing tema hinge asemel olema. Ja su sulasel oli siin ja seal tegemist, ja seda meest ei olnud kuskil.“ 1. Kuningate 20, 39, 40.

Kas see on olnud meie kogemus? Olles liiga ametis paljude asjadega tehes seda ja teist, aga jättes hooletusse oma walguise näitamise, heategevuse, kirjanduse laotamise, piiblitundide andmise, Labiita töö ja isikliku Jumala tunnistamise.

Jeesaja 58. on kirjutatud eriti neile, kes elawad ajal, millal hingamispäewa kuulutust kuulutatakse ja kes selle kuulutusega teeksid armastus- ja halastustööd.

Kas on meie kogemus jelline nagu räägib prohwet Saggai 1, 9, 10. „Teie waatate mitme asja järele, ja waata, see läheb vähemaks; ja teie wiite kotta, ja mina palun seda. Misparast? ütles wägede Jehoowa. Minu koja pärast, et see on ära lagunenud, ja teie jooksete igaüks oma kotta.“

Me peakime ettevaatlikult ja tõsiselt uurima koguduse misjonitöö kawatsusi. Kui palju aega on pühendatud Issanda tööks? Kas meie töö wastab meie usule? „Nii ütles wägede Jehoowa, pange oma wiisid tähele.“ Sag. 1, 7.

Kas olete liiga ametis paljude asjadega, jättes kõige tähtsama hooletusse. On võimalik olla wahest liiga ametis meie misjonitööga ja hingede wõitmisega. Mis ja arwad „wõida ühest“, mis on saanud meile nii harilikuks wäljenduseks ja millised on sinu eesõigused wäljaspool wõi jeespool kogudust jelle ühe wõitmisel, kes on täheks sinu kroonis. Wäga wali on ühe teise usulesti misjonitöö juhi tunnistus, mis wõib ka meie juures tõi olla:

„Ma aitasin ühe juure koosoleku korraldamisel kaasa ja olin waimustatud jelle edukaks tegemisest. Awapäewal minu wanaija, kes oli ilmunud koosolekule jaadikuna, istus minuga ühes hotellis lõunajöögil. Ta kuuldas osawõttlikult minu ärawat aruannet jelle koosoleku kawade kohta. Kui

ma peatusin, et hinge tõmmata, ta kummardus minu poole ja ütles, kuna ta filmad jälgisid kelnari wiisakaid liigutusi: „Lütar, ma arwan, et see juur kelnar seal eemal wõtab wastu Jeesuse Kristuse. Ma rääkisin temaga tema hinge üle.“ Ma peaaegu ahnitsin õhku. Ma olin olnud ametis juure misjonikoosoleku korraldamisega. Mul polnud aega mõelda kelnari hingele.

„Kui me läksime oma tuppa, keegi neeger pesi mu toa aknaid. Jim oli aus ja usalduswäärne ja oli mulle kodus juureks abiks. Minult mõned minutid möödusid kuni ma kuulsin oma isa tõsiselt rääkivat Jim'iga tema isikliku pääsmise üle ja kiire jüüdistus läks läbi mu südame, kuna ma teadsin, et olin tunnud Jim'i aastaid ja polnud kunagi õelnud talle ühte sõna päästmise kohta.

„Keegi puusepp tuli sisse, et parandada ust. Ma ootasin kannatamatusega tema töö lõppu, sest mu tuline hing soovis saada tagasi oma misjonitöö juurde. Samal ajal kui ma ootasin, ma kuulsin oma isa rääkivat mehega ukse üle, mida ta oli just parandanud, ja siis lihtsalt ja loomulikult juhtiwat jutlemist ainsale uksele, mille kaudu pääses Jumala riiki.

„Üks juut elab teiselpool tänawat. Ma arvasin, et kui oleks võimalik, ma külastaksin inimesi, kes elawad naabruses, kuid ma olin nii ametis misjonitööga, et selliseid külastusi ei tulnud ette, aga kui mu isa kohtas teda tänawal, ta rääkis naabriga maailma ainsast Päästjast.

„Keegi sõber kutsus meid wäljasõidule. Ma ootasin oma isa, et ta astuks autosse, kuid ühe momendiga ta oli autojuhi kõrwal ja mõne minuti pärast ma kuulsin teda tõsiselt rääkivat mehega päästmise üle. Kui me jõudsimme koju, mu isa ütles: „Tead, mul oli hirm, et mul pole teist juhust rääkida jelle mehega.

„Ühe filmapaistwa raudteede omaniku naine wõttis mu isa ringsõidule oma elegantse limusiinis. „Mul on hea meel, et ta kutsus mind enesega,“ ütles isa, „sest see andis mulle võimaluse

Misjonitöö aruanne

4. veerand 1938

Ühikbinand ja arupid	Siinseid	Aruandi.	Aruandi. prosent	Sõnumite koalge	Siibit aasta	Siibitunde	Misi. kätte	Soosolef. toodud	Abistatud	Veigerandi forbi	Riiekuif antud	Toidetud forbi	Kaamatud levitatud	Trahtate levitatud	Sehti levitatud	Sehti kittmele	Misi. firju firutatud
1. K.-Kavastu	20	20	100	17	9	227	210	21	56	108	9	48	12	28	94	4,7	3
2. Valdiski	1	1	100	1	—	13	4	1	2	—	1	1	—	—	12	12	—
3. Tõrve	5	5	100	2	—	—	7	—	—	—	—	—	1	—	19	3,8	—
4. W.-Koola	6	6	100	5	—	40	34	—	—	19	6	17	—	—	10	1,7	6
5. Abia	18	17	94	7	2	87	11	3	127	11	11	47	1	3	12	0,6	3
6. W.-Kummu	13	12	92	11	2	231	106	12	174	131	9	61	3	4	91	7	5
7. Kaadremaa	18	16	89	13	—	225	83	17	48	21	9	44	19	5	126	7	8
8. Põllamaa	57	48	84	43	1	272	85	47	95	29	15	122	5	20	65	1,1	4
9. Velle	12	10	83	10	—	70	120	5	10	10	—	21	17	8	80	6,6	1
10. Pifawere	6	5	84	5	1	1	62	—	7	2	1	—	—	—	43	7	—
11. Sutkeba	6	5	83	—	—	25	6	2	—	1	—	—	15	1	205	34	—
12. Saapsalu	20	16	80	6	3	61	86	114	32	27	9	26	19	20	168	8,4	23
13. Koogiste	10	8	80	9	—	49	12	—	—	13	—	5	—	—	—	—	5
14. Tallinn 1.	179	143	79	147	49	560	803	392	346	125	48	169	61	126	971	5,3	52
15. Tapa	21	16	76	19	4	151	140	38	37	23	10	19	13	15	—	—	32
16. Matvere	11	8	73	8	5	19	18	5	8	—	12	3	—	—	5	0,4	1
17. Bibula	11	8	73	7	—	5	—	6	16	1	1	—	1	—	13	1,1	—
18. Antsla	25	18	72	14	2	—	3	5	—	3	—	—	—	—	153	6	1
19. Betseri	25	18	72	12	—	54	111	34	386	3	69	314	16	22	3	0,1	7
20. Mõhu	20	14	70	5	1	19	135	—	19	18	1	—	2	—	15	0,7	—
21. K.-Kõmme	13	9	69	9	3	143	37	6	21	7	—	3	2	4	12	0,9	1
22. Katvere	66	42	64	27	14	158	268	213	33	61	35	50	5	17	298	4,5	20
23. Taru	291	185	64	49	13	1035	1572	295	390	165	98	203	40	473	629	2	46
24. Tallinn 3.	108	67	62	50	35	393	209	235	64	69	47	114	136	2452	333	3	16
25. Abia	13	8	61	10	—	66	36	15	—	10	—	—	4	5	101	8	5
26. Halliku	10	6	60	6	—	25	10	10	139	123	—	105	4	—	12	1,2	1
27. Värnu	94	57	60	48	20	395	319	184	197	55	33	128	85	105	359	3,8	32
28. Kõmme	44	25	57	23	6	92	130	16	82	26	10	63	9	68	72	1,6	9
29. Drepaä	16	9	56	3	3	34	55	2	4	10	—	—	1	—	70	4	—
30. Tõbvi	18	10	55	7	1	202	56	2	38	25	13	9	2	7	53	3	11
31. Narva	122	66	54	53	15	417	547	357	178	116	58	68	61	28	318	2,6	76
32. Määri	27	14	52	14	6	125	49	47	27	21	11	7	10	19	179	7	1
33. Tõgeva	25	13	52	13	—	39	61	27	—	31	1	13	1	—	70	2,8	—
34. Viljandi	35	18	51	15	10	66	80	26	64	9	4	12	5	2	26	0,7	20
35. Karia	20	10	50	6	2	30	8	1	—	2	6	6	8	—	29	1,4	1
36. Kärbla	16	8	50	4	—	68	74	9	45	3	8	8	27	91	29	1,8	18
37. Kärü	16	8	50	7	3	60	13	—	—	3	—	15	—	—	—	—	—
38. Västriku	4	2	50	—	—	28	10	—	—	10	—	—	—	—	—	—	8
39. Türi	29	14	48	10	3	92	100	21	51	9	7	35	6	1	96	3,3	4
40. Vaide	31	15	48	8	6	130	116	12	8	21	4	9	2	11	24	0,8	5
41. Kullamaa	16	7	44	11	6	16	44	2	1	26	2	2	—	22	17	1	—
42. W.-Kuuiste	14	6	43	3	—	82	2	12	95	—	—	65	2	—	10	0,7	5
43. Emmaste	5	2	40	—	—	15	6	—	—	—	—	—	—	7	26	5	—
44. Balga	46	37	40	37	15	80	45	37	25	35	40	20	30	25	40	0,8	25
45. Tallinn 2.	195	75	38	46	22	325	612	360	229	80	134	140	108	222	619	3	60
46. Tallinn 4.	27	10	37	6	3	67	128	33	44	94	15	105	6	130	329	12	10
47. Kõbla	11	4	36	8	1	27	10	—	—	—	—	—	3	2	11	1	—
48. Tõrva	22	8	36	3	—	102	65	54	—	14	1	—	8	—	36	1,6	—
49. S.-Jaani	25	8	32	8	—	90	38	2	12	35	16	3	7	9	13	0,5	5
50. Võru	27	5	18	—	—	45	2	—	30	36	—	2	3	—	17	0,5	—
51. Kuresaare	44	7	16	3	2	72	6	3	28	5	—	31	7	1	35	0,7	—
52. Väandra	7	1	14	2	—	13	—	—	4	1	—	7	2	—	2	0,3	4
53. S.-Jaani	29	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
54. Keila	3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
55. Kõrküla	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
56. Misjonitöö	—	29	—	16	4	33	134	21	—	3	2	—	6	4	41	—	3
57. Mitmesugused	—	10	—	10	3	280	320	98	88	78	6	2	127	188	205	—	55
1955 1189 60 856 275 6954 7198 2802 3260 1728 762 2112 902 4145 6176 3 592																	

rääkida temaga tema hingeõnnistuse üle. Ma arvan, et keegi polenud teinud seda varem."

Kõik need võimalused olid avanenud ka mulle ja olid möödunud nagu laevad bössi, kuna mina pingutasin filmi, et näha suuremat purje kauge- mal filmapiiril. Ma võisin ennast vaid küsitleda,

kas mu südames oli armastus hingede või misjo- nifooksele edu vastu."

Kas oleme liiga ametis, kuna hinged, keda on usaldatud meie hoolde, libisevad ära meie käest. Milline kurbslugu!

G. E. Nord.

Misjonipõllud

Loeng 1. aprillil.

Suurenem töö ja selle vajadused.

Käesoleval veerandaastal tahame tundma õppida meie misjonitööd Lõuna-Aafrikas. Seal on mitmesuguseid soovide ja vajadusi. See on ka loomulik, sest kus töö suureneb, seal on ka alatine vajadus tööliste ja töö abinõude järele. Nii on see ka Lõuna-Aafrikas, kus eriti arstlikku misjoni- tööd tuleb arendada, sest selle abil võidame kõige paremini pärismaalaste südamed.

Misjonitöö edeneb siin hiigel sammudega. Nõudmised õpetajate ja evangelistide järele suu- renevad nii, et meie ei saagi neid rahuldada. Pea- aegu juba kõigjal paistab kolme-ingli-kuulutuse valgus, mis võidab pimeduse, et peagi taandub öö. Meie ustavate kaasvõitlejate ülemaailma- lise abi tõttu võime hiljuti asutada haiglad Kap- pimaal ja Johannesburg'is, Transvaalis. Jo- hannisburgi haigla on ühtlasi haigeravimise koo- liks pärismaalastele ja on annud selles häid tule- musi. Meie arstlik töö on tunnustatud ja toeta- tud ka valitjuse poolt, mille pärast me rõõmus- tame. Aga oleme eriti rõõmsad seepärast, et meil on nüüd arstlik misjonikeskus. Siit lähuvad hai- geraravitsejad meie paganlikusse ümbrusesse ja an- navad vaimulikku ning füüsilist abi. Meie rõõm oleks juur, kui me selle haigla saaksime niivõrd täiendada, et see vastaks kõigile nõuetele. Meie loodame, et Jumal on selles abiks ja viib meid eesmärgile.

J. F. Wright,

Lõuna-Aafrika misjonipõllu juhataja.

Loeng 8. aprillil.

Ärge unustage Angoolat!

Angoola on rohkem tuntud Portugali Vääne- Aafrika nime all. See maa avastati ja wallu- tati portugallaste poolt umbes 400 aastat tagasi. Praegu on Angoola jagatud valitjuspriirkonda- deks. Wanade karavaniteede asemele on ehitatud moodne teedevõrk. Raks raudteed ühendavad mereäärised maad sisemaaga. Tarvitusel on mood- sad liiklemisvahendid.

Maa päriselanikke on umbes 3 miljoni, peale selle eurooplasi umbes 40.000. Põllumajandus piirkondades kasvatatakse kõige rohkem kohvi, puuvilla ja karja. Tähtsamaks väljaveoartik- liks on waha ja kummi. Põhja-hommiku poolles osas on laialdased teemandiväljad, kus on tööl tu- handed pärismaalased.

Protestantlik misjon algas tegewust Angoolas umbes 60 a. tagasi ja võib tagasi waadata suu- rele edule. Adventmisjonitöö algas siin 1924. a. Sellest ajast on organiseeritud Angoolas neli mis- jonipõldu. Kuna misjonijaamad asuvad ükstei- sest väga kaugele, seepärast on igal misjonäril laialdane tegevuspiirkond. Angoola misjonikool asub Bongo maakonnas. Sealamas on ka väike haigla ühe arsti ja halastajaõega, keda abistavad pärismaalased-haigeravitsejad. Haigla juure kuu- lub ka eraldatud pidalitöbiste asula. Misjonitöö on siin edenemud. Meie kogemused siin on tõesta- nud, et arstlik töö on tõesti „kuulutuse parem käsi“. Baljud on võtnud ewangeeliumi vastu seepärast, et nad arstliku abi läbi leidsid tee meie juure ja nii nad said kahetõdse abi.

Ünneks on juba määratud Angoola jaoks teine arst. Praegu on ta Portugalis keelt õppimas, aga tuleb varsti kohale. Angoola ida osas on loht uue haigla jaoks valmis. Ehituse luba ja maa-ala haigla jaoks on antud valitjuse poolt. Aga meil püüdnud haigla ehitamiseks raha, see- pärast pöörame palwega kõigi hingamispäewa- koolide poole, et nad meid aitaksid haigla ehta- mises selles abivajavas maas. G. W. Curtis.

Loeng 15. aprillil.

Lungitu abivajadus.

Sambesi misjonipõllu alla kuulub Lõuna- ja Põhja-Ida-Modesia ja Lõuna oja Belgia Kongoft. Sellel laialdasel maa-alal elab palju rahwusi ja jugharusid üksteisest erineva keele ja eluviisi- dega. Ka nemad peavad saama kuulda ewangee- liumi päästwat sõna.

Suured takistused misjonitööle on Jumal sealt kõrvaldanud, aga väikestest raskustest peame meie ise üle jaama. Praegu kergendavad tööd siin moodsad liiklemisvahendid. Meil ei tarwitse enam ette võtta reisi sisemaale jalgsi või ebasood- sal härjawantril, nii kui see oli weel hiljuti. Nüüd jõutakse sisemaale mõne tunniga, milleks minewi- kus tarvitati samapalju nädalaid.

Adventmisjoni töö algas Sambesis enam kui 40 aastat tagasi. Esimesed pioneerid töötasid So- lusi's, kuhu on ajajooksul asutatud jutlustajate kool. Solusis on ka esimeste tööliste hauad, kes puhkawad ennatfalgawast tööst kuni Issand neid kutsub. Neude töö leal pole olnud asiata, see kau- nab praegu aulist wilja.

Jumal kroonib meie tööd seal suure eduga. Ainult 1937. a. võisime Sambesi misjonipõllul ristida 12.000—15.000 hinge. Te oleksite pidanud nägema ja rõõmustama kui waeste pärismaalaste näod rõõmust ja õnnest särasid ristimisel. Paljud neist tulid otse paganlikust pimedusest. Nüüd nad on weendunud, et nad on Issanda luustatud.

Mulle meenub üks suguharu, kelle pealik aastate jooksul palus saata õpetajat. Samal ajal ta tõrkus oma rahwaga wastuwõtta mõne teise usuleksli misjonäri. Kui me selle pealiku pakket ei saanud täita, siis ta nõudis walitjuse komisjari kaudu meilt misjonäri. Me pidime jällegi ära ütleva. Siis tegi walitjuse komisjar ühele teisele misjonifeltsile ettepaneku seal kooli asutada. Kui see misjonifelts saatis oma misjonäri kohale, siis ei võtnud pealik teda vastu, kuna jutlustaja lahkus pahajena ja teatas sellest walitjusele. Walitjuse poolt tehti hiljem selle pärast pealikule märkus. Aga wiimane lubas oodata kuni adventistid saavad saata õpetaja. „Meie soovime, et õige Jumala kogudus meie juure tuleb ja meid õpetab!“

Betschuana maakonnas, kus jeni oli lubatud töötada ainult ühes piirkonnas, anti meile töötamise luba kahes järgmises piirkonnas, mis on 300—400 miili kaugel raudteest. Seal algame esimesena arstliku tööd. Walitus on meie vastu sõbralik ja on toetanud haigla ehitamist raha ja muude vahenditega. Praegu on haigla suureks abiks ümbrusele, aga puuduvad mõned hädawajalikud ehitused. Meie usume ja loodame, et meie ustavad kaaswõitlejad kõiges maailmas aitavad meid 13. hingamispäewa annetega, et me võiksime saada wajalikud ehitused.

J. R. Campbell,
Sambesi misjonipõllu juhataja.

Loeng 22. aprillil.

„Tule ja aita meid!“

Niiuguseid tungiwaid appikutseid kuuleme me siin Lõuna-Aafrika misjonipõllul kõigalt. Adventmisjoni ajaloos ei ole olnud kunagi niiuguseid juuri võimalusi ja wäljawaateid rikkaliks hingede kogumiseks kui just nüüd. Aga kunagi ei ole ka jäänud nii palju abipalujate hüüded wastamata kui nüüd. Iga uus tõele wõidetud hing tõmbab enesega kümme kuni sada inimest kaasa, kes samuti igatseswad tõe ja lunastuse järele, keda me jageli aga ei saa aidata. Mulle tuleb meele üks pärismaalaste saatfond, kes palus õpetajat oma maa jaoks. Nad palusid tungiwalt ning piisuwalt ja ei tahtnud tagasi pöörduda ilma nõusolekuta meie poolt, kuna nad tähendasid, et see pidi olema juba kümnes aasta, kus nad on palunud kedagi saata, kes neile näitaks õnnistuse teed. Mõtelge, kümme aastat

oodata on piis aeg, aga Aafrikas on kallalt sääraseid juhtumeid. Mulle meenub see Lõuna-Rodeesia pealik, kes nõudis walitjuse kaudu adventistide õpetajat. Kui walitjuse korraldusel saadeti neile ühe teise usuleksli õpetaja, siis ei võtnud pealik teda vastu, waid nad lubasid oodata kuni adventistidel awaneb võimalus saata neile õpetajat. Need inimesed ootawad praegugi weel. Kui kaua nad peawad ootama?

Sellel weerand-aastal saadame kõigile hingamispäewakoolidele Makedonia hüüde: „Tulge ja aidake meid Aafrikas oma annete läbi!“

E. W. Bozarth,

Lõuna-Aafrika misjonipõllu kasapidaja.

Loeng 29. aprillil.

Angoola wajas abi.

Angoolas on 4 miljoni pärismaalast, kellest pisut üle 3000 wõtawad osa meie piiblikoolist, seega on suurem osa weel pimeduses.

Mõni aasta tagasi töötas üks meie ewangelist Namba maakonnas ühe suguharu juures. Ennastalgawa töö järele läks tal korda wõita hingi tõele, kelle hulgast mõned noored mehed läksid meie misjonikooli. Üks neist noortest lõpetas mõõdunud aastal kooli ja ta saadeti õpetajana oma rahwa juure. Mõõdunud majanduskriisi ajal olime sunnitud selle piirkonna misjonitöö juhtimist jätma ühe ustawa pärismaalase kätte. Ta ei olnud õpetaja, ei osanud juhataada kooli ega anda arstliku abi, aga ta oskas jutlustada, ja jeda ta tegi innuga. Tema töö tulemused olid suured. Mõõdunud aastal wõideti tema poolt 30 hinge Kristusele.

Nüüd on tingimata wajalik saata uus misjonär Namba piirkonda, sest oleme kuulnud, et katoliiklased katwatseswad saata sinna oma preestrid. Me peame katoliiklastest ette jõudma, wõttes arwele seda, et sealsed elanikud alataks paluwad meilt misjonäri.

Angoolas on meil misjonikool, aga seal puuduvad elanud õpilaste jaoks, mis wastaksid kõige lihtsamatelegi nõuetele. Meie siinsed misjonärid ja ametnikud on toonud oma võimaliku ohwri, et kooli ruumid korda seada, aga sellest weel ei jatk.

Seni õppijid poisid ja tüdrukud ühises klassiruumis aga Portugalia walitjuse määruse järele peab nüüd neid õpetama eraldatult. See määrus nõuab meilt uue koolihoone ehitamist. Maatükk uue hoone jaoks on juba saadud ja me algame ehitustööga.

Samajugused on wadjadused ka arstliku misjoni alal. Arstlik tegevus laieneb, senised ruumid on üskoormatud ja need ei wasta enam nõuetele. Meie loodame hingamispäewakoolide kaasabile, et pakwetataks, et Jumal aitaks misjonitööd Angoolas.

P. Stevenson,

Angoola misjonipõllu sekretär.

Koguduse kord

8. peatükk.

KOGUDUSE JUMALATEENISTUSED.

Koosolekute külastamine. — „Ja ärgem jätkem mitte maha oma kogudust, nõnda kui mõnel viis on, vaid manitsegem üksteist, ja seda palju enam, et te näete selle päeva ligi tulevat.“ *Eebr. 10, 25.*

„Paljud on teinud tõsise vea, eemale jäädes avalikkudest jumalateenistustest. Jumalateenistuse eesõigused on neile niisama tähtsad ja olulised kui teistele. Võib-olla nad ei saa säära- test eesõigustest osa võtta nii sageli kui mõned teised. Arst kutsutakse hingamispäeval ootamatult haige juure ja ta on sunnitud sellel päeval tegema väsitavat tööd. Säärane töö kergendab kannatust, ja Õnnistegija nimetab seda halastustööks, mis pole hingamispäeva teotamine. Aga kes järjekindlalt rikub hingamispäeva kirjutas- des või tehes tööd ega eralda seda teistest päevadest, andes halba eeskuju teistele, kahjustab omaenda hinge ega tee au Jumalale.

„Mõningad ei omista tähtsust mitte ainult koosolekute külastamisele, vaid ka Kristuse ja tõe tunnistamisele. Kui need ei ammuta vaimulikku jõudu iga kristlase kohustuse ustavast täitmisest, mis neid viiks lähemasse ja pühama- sse ühendusse oma Päästjaga, siis nad muutuvad moraalselt jõuetuks. Kui nad ei muuda oma sihti, siis nad närtsivad vaimulikult.“ — *Testimonies for the Church, IV, lhk. 539. 540.*

Jumalateenistused. — „Kuigi Jumal ei ela templites, mis on tehtud kätega, siiski ta austab oma ligiolekuga oma rahva kokkutulekut. Ta on töotanud, et kui nad tulevad kokku, et otsida teda, tunnistada üles oma patud ja palvetada üksteise eest, siis ta tuleb nende juure oma Vaimu läbi. Ent need, kes kogunevad, peavad eemaldama iga patu. Kui nad ei kummarda teda tões ja vaimus ja pühaduses, on nende kokkutulek asjata. Säärastest ütleb Jumal: „Seesinane rahvas tuleb minu ligi oma suuga ja austab mind oma huultega, aga nende süda on kaugel minust ära. Aga ilmaaegu teenivad nemad mind. Need, kes kummardavad Jumalat, peavad teda kummardama vaimus ja tões, sest Isa otsib ka säherdusi, kes teda nõnda kummardavad.“ — *Prophets and Kings, lhk. 50.*

„Meie koosolekud peab tehtama püüdliselt huvitavaks. Nad peavad olema läbi imbunud taeva õhkkonnast. Ärgu olgu pikki, kuivi kõnesid ega vormilisi palveid ainult selleks, et täita aega. Kõik peavad tegema oma osa viivitamata, ja kui nende ülesanne on teostatud, peab lõpetatama koosolek. Nõnda hoitakse huvi lõpuni alal ja ohverdatakse Jumalale meelepärane ju-

malateenistus. Tema teenimine peab olema huvitav ja kõitev ega pea lubatama muutuda seda kuivaks vormiks. Me peame elama Kristusele minut minutilt, tund tunnil ja päev päevalt, siis elab Kristus meis, ja kui tuleme kokku, on tema armastus meie südames ning see sarnaneb lättele kõrves, mis elustab kõiki ja mõjutab hukkujaid jooma eluvett.“ — *Testimonies for the Church, V, lhk. 609.*

Aukartus Jumala kojas. — „Alandlikule usklikule hingele on Jumala koda maa peal taeva väravaks. Kiituse laul, palve ja Kristuse saadikute sõnad on Jumala poolt määratud vahendid, et valmistada rahvast taevase koguduse ja au- likuma jumalateenistuse jaoks, kuhu sisse ei pääse midagi, mis on ära keelatud.“

„Pühadusest, mis omistati maisele pühapäi- gale, võivad kristlased õppida, kuidas suhtuda paika, kus Jumal tuleb oma rahva juure... Ju- mal ise andis korraldused tema teenimiseks, ase- tades selle üle iga maise asja.

„Kodu on perekonna püha paik ja oma kam- ber kõige pühama paik üksikisikule jumalateeni- misel; ent koguduse koda on püha paik kogu- dusele. Seal peavad valitsema seadused aja, koha ja jumalateenistuse viisi kohta. Midagi, mis on püha, mis kuulub jumalateenistuse juure, ei peaks käsitletama hooletult või üksiköiksel- t. Et teha parimat Jumala kiituseks, peab looma sõb- raliku vahekorra, mis aitab kõrvaldada kõike, mis on ebapuhas meeltes. Need, kellel on suu- red ideed, õilsad mõtted ja soovid, omavad sõb- ralikkuse, mis juhib kõik mõtted taevastele as- jadele. Õnnelik on see, kes omab püha paiga, olgu see kõrge või madal, linnas või mäestiku koopas, madalas onnis või kõrves. Nad võivad astuda ühendusse oma meistriga, tema pühitseb paiga oma juuresolekuga ja see muutub pühaks vägede Issandale.“ — *Samas, lhk. 491. 492.*

Aukartuse sisendamise lastesse. — „Vane- mad, tõstke kõrgeks laste silmis kristlikkuse ta- se; aidake neid põimida Jeesus oma läbiellu; istutage nendesse püha aukartus Jumala koja vastu, ja kui nad astuvad Jumala kotta, peaks see sündima alandliku südamega ja mõttega: Jumal on siin, see on tema koda. Mul peab ole- ma puhas süda ja pühad mõtted. Minu südames ei pea valitsema uhkus, kadetus, vaen, kurjad kavatsused viha ega pettus; sest ma tulen püha Jumala lähedusse. See on paik, kus Jumal saab kokku oma rahvaga ja õnnistab seda. Kõrge ja Püha, kes elab igavesti, vaatab minule, uurib

Kirjandusevangelistide kokkutulek on
3. aprillil Tallinnas.

läbi mu südame ja loeb kõige salajasemad mõt-
ted ja teod mu elus." — *Samas, lhk. 494.*

Viisakus ja rahu koosolekuruumis. — „Kui inimesed tulevad koosolekuruumi, nad peavad te-
gema seda viisakalt, astudes vaikselt oma ko-
hale. Kui ruumis on ahi, siis ei ole soovitatav ko-
guneda hooletult ja muretult selle ümber. Hari-
rikku jutlemist, sosistamist ega naermist ei pea
lubatama koosolekuruumis ei enne ega pärast
koosolekut. Tõsine palvemeelsus peab valitsema
koosolijate hulgas.

„Kui keegi peab ootama mõned minutid enne
kui koosolek algab, see istugu pühitsusvaimus ja
vaikses hardumuses, palvetades vaikselt Jumala
poole, et koosolek võiks saada eriliselt õnnistus-
rikkaks ta oma südamele ja mõjutaks teiste hingi
veendumusele ja pöördumisele. Nad peaksid pi-
dama meeles, et taevalikud saadikud viibivad
koosolekul. Meie kõik kaotame palju osadusest
Jumalaga oma hooletuse ja palve ning järelemõt-
lemise hetkede puudulikkuse läbi. Vaimulik sei-
sukord vajab sageli uuendamist ja meel ning sü-
da tõstmist Õiguse Päikese poole.

„Kui inimesed tulevad koosolekuruumi, neil
on aukartus Jumala vastu ja nad on teadvuses,
et on Jumala ligidal, siis valitseb seal täielik vai-
kus. Sosistamine, naer ja jutt, mis ei loeta pa-
tuks harilikus ärielus, ei peaks tulema ette ruu-
mis, kus kummardatakse Jumalat. Meel peab
olema ette valmistatud Jumala sõna kuulami-
seks, et sellel oleks õige kaal ja vajalik mõju
südamele.“ — *Samas, lhk. 492.*

Koguduse koosolekud. — Iga kogudus peaks
korraldama koosolekuid, siis, kui see näib olevat
tarvilik. Olulisemad palveks, uurimiseks ja ko-
guduse tegevuseks on hingamispäevakool, hinga-
mispäeva jumalateenistus, noorte koosolekud,
palvekoosolekud ja misjonikoosolekud. Töökoos-
olekud koguduse tegevuse korraldamiseks on sa-
muti olulised.

Hingamispäeva jumalateenistus. — Hinga-
mispäeva jumalateenistus peetakse Jumalale au-
andmiseks. Sellel koosolekul harilikult peetakse
jutlus või piibliuurimine. Kui kohal on liidu
poolt ametisse õnnistatud jutlustaja, siis hoolit-
seb tema selle koosoleku eest. Kui pole kohal
jutlustajaid, siis võtab juhtimise oma kätte ko-
guduse vanem. Ta peab juhtima koosolekut või
korraldama, et keegi teine seda teeks. Peaks
peetama ühine koosolek tunnistamistega või an-
tama aega, et liikmed jutustaksid oma läbielusi
misjonitöös.

Meil pole olnud kombeks ette kirjutada kind-
lat vormi või seadust avalikkudeks jumalatee-
nistusteks. Lühike kava on harilikult kohasem
tõelise palvevaimu sisendamiseks. Pikkadest
sissejuhatustest peaks hoidutama. Nõnda võib
enam aega pühendada Jumala sõna uurimisele.
Toome siin ära kaks kohast kava:

Kava jumalateenistuseks.

Oreli avamäng
Pühakirja lugemine
Avasõna
Korraldused ja teated
Laul
Palvus
Eriettekanded
Laul
Jutlus
Laul
Palvus
Õnnistussõnad või laul
Koosolek istub mõned hetked vaikses palves*)
Orelilõpumäng.

Lühem kava jumalateenistuseks.

Laul
Pühakirja lugemine
Palvus
Annetus ja teated
Laul
Jutlus
Laul
Palvus
Õnnistussõnad või laul
Kogudus istub vaikses palves*).

*) Järgmine komme on soovimisväärne meie
kirikutes: Kui koguduse liikmed tulevad kogu-
duse kotta enne koosoleku algust, siis nad lähe-
vad vaikselt oma kohtadele ja kummardavad
hetkeks oma pead vaiksesse palvesse; pärast
seda nad istuvad rahulikus hardumuses või loe-
vad pühakirja kuni algab koosolek.

Pärast õnnistussõnu või laulu võtab kogudus
veel istet ja jääb hetkeks vaiksesse palvesse, mil
ajal orel tasa mängib. Selle aja jooksul sammub
jutlustaja uksele, kus ta on valmis tervitama
inimesi. Orellimängu järele tõusevad kõik ning
lähevad välja. Jutuajamine ja jalutamine koos-
olekuruumes on seega välditud.

Puhkama läinud.

Narva kogudus kaotas surma läbi oma armsa
vana õe **Anna Nogu**. Lahkunud õde oli Narva ko-
guduse asutamisel, 37 a. tagasi, oma kahe tütrega
esimesi usklikke, keda ristimise läbi ühendati ad-
venttõega. Ta on kogu aeg, läbi mure- ja rõõmu-
päevade, püsivalt võidelnud — ja lõpetades oma
elurännaku 2. veebr. s. a. 84 aasta ja 6 k. vanuses,
on ta usus ja lootuses igavesele elule puhkama läi-
nud.

„Aga Sina mine otsa poole ja sa pead hingama
ja üles tõusma oma liisu osaks päevade otsas.“

A. K—a.

Luupõletiku läbi jalas, kuid millise valu Jumal
palve peale ära võttis — mille läbi tõdenes Jumala
töötus Tav. 1. 41, 4. — läks puhkama 23. veebr. s. a.
Tapa kog. liige õde **Mai Arva** 81. eluaastas. Advent-
koguduses lahkunu teenis oma Isa ustavalt 9 aas-
tat, oodates igatsusega oma Issanda tulemist.

Wäljaandja: S. B. Udv. A. Gesti Siit. Toimetus ja talitus: Merepuistee 14-a. Tallinn.

Wastutaw toimetaja: M. Värengrub. Abitoimetaja: S. Bilt.

Tellimishind: Üksiknumber 15 senti, poolaastas 75 senti, aastas 150 senti. Posti jooksev arve 192.

„Kiirtrükk“, Tallinn, Rütli 4. 1939.

30. märtsil 1939.

Sind 15 senti.